

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΑΓΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΑ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΘΡΥΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Είμαι το Κάστρο του Αγίου Ιλαρίωνα και βρίσκομαι σε κορυφή του Πενταδαχτύλου ύψους 725 μ.. Με έκτισαν οι Βυζαντινοί τον 11^ο αιώνα και με επιδιόρθωσαν οι Φράγκοι. Χρησιμοποιήθηκα ως οχυρό για άμυνα και εξωτική κατοικία βασιλέα. Από εμένα φτιάχτηκαν πολλοί θρύλοι και παραδόσεις που θα σας διηγηθώ μία από αυτές.

Μία παράδοση λέει πως δύο χρόνια με πολιορκούσαν οι εχθροί δίχως να μπορέσουν να με πάρουν. Η Ρήγαινα με 101 υπηρέτριες και πλήθος στρατιωτών που με προστάτευαν έμενε εκεί ατάραχη και ξένοιαστη. Οι πολιορκητές σαν είδαν πως δεν μπορούσαν να με πάρουν με τον πόλεμο, σκέφτηκαν να με πάρουν με το δόλο. Έκαναν πως βαρέθηκαν πια τον πόλεμο και έφυγαν αφού άφησαν κρυμμένους κάτω από το τοίχο μου ένα σωρό στρατιώτες, οι οποίοι ήξεραν το δόλο που θα έμπαινε σε ενέργεια. Εκείνοι που έκανε πως έφυγαν κρύφτηκαν πίσω από το διπλανό βουνό. Εκεί διάλεξαν ένα στρατιώτη, τον έντυσαν με γυναικεία φορέματα και με τέτοιο τρόπο ώστε να φαίνεται σαν γυναίκα ετοιμόγεννη. Τον έστειλαν πίσω από το αντικρινό βουνό και του παράγγειλαν να γυρίσει από το μονοπάτι και να

βγάζει στριγκές φωνές πως τάχα είναι γυναίκα χωρική και την έπιασαν οι πόνοι μέσα στα βουνά. Να προχωρήσει ολόγισια στην πόρτα μου, να σταματήσει εκεί και να παρακαλάει να της ανοίξουν τάχα για να γεννήσει με τη βοήθειά τους. Μια υπηρέτρια είπε στη Ρήγαινα να μην της ανοίξουν και μία άλλη της είπε να της ανοίξουν. Η Ρήγαινα τη λυπήθηκε και διέταξε να της ανοίξουν. Όταν της άνοιξαν όρμησε στο κάστρο ολόκληρο ασκέρι. Η Ρήγαινα σαν έμαθε το θλιβερό μαντάτο κάλεσε κοντά τις υπηρέτριές της και τους είπε να την ακολουθήσουν. Άνοιξε το παράθυρο και έπεσε στο κενό μαζί με τις υπηρέτριές της. Έτσι ξέφυγαν την ατίμωση που τις περίμενε.

Χριστίνα Παναγή
Στ' τάξη
2013 – 2014